
Když se ego unaví, začne vznikat krása

Songwriting camp CZ powered by OSA už potřetí

Zní to vlastně jako šílenost. Svezete dohromady na dvě desítky kreativních lidí z Česka i Evropy a každý den je rozdělíte do jinak složených týmů. Večer všichni společně poslouchají hotové písně, které tvoří. Jenže ono to funguje a tento koncept zvaný songwriting camp je ve světě už zavedeným formátem. Letos, i přes zjevné komplikace, proběhl Songwriting camp CZ už potřetí. A v názvu hrdě nesl „powered by OSA“, protože právě OSA je zásadním hybatelem tohoto projektu.

TEXT: JAN VÁVRA, FOTO: JIŘÍ GAJDOŠ

V roce 2018 se na poklidné straně Lipna poprvé sešla skupina českých i světových producentů, textařů a umělců s cílem po tři pracovní dny se plně soustředit jen na tvorbu nového repertoáru. A hned první rok zde vznikla píseň, která do jisté míry ambice této akce potvrdila. Albert Černý na songwriting campu napsal píseň Friend Of A Friend, se kterou se skupina Lake Malawi probojovala do finále Eurovision Song Contest v roce 2019. Nejde však jen o Eurovizi, ale o to, že hudba Lake Malawi tímto dostala nový impulz a camp poskytl prostor pro navázání nových hudebních spoluprací (na campu mimo jiné vznikl i další singl Lake Malawi Stuck in the 80s).

Princip práce je zdánlivě jednoduchý, ale o to dobrodružnější. Na začátku dne jste rozdělení

do skupin o 3–4 lidech a úkolem je do večera přijít s co možná nejdotaženější novou skladbou. Z hotelových pokojů se tak na chvíli stanou malá nahrávací studia a mozkové závity jedou naplno. Každý má možnost na chvíli opustit svou žánrovou škatulku nebo si ji nechat

někým kreativně nabourat. Ověřit si schopnost fungování v týmu, reagovat, přizpůsobit se. Občas si prosadit svou a někdy se naopak ve prospěch výsledku ve vhodnou chvíli upozadit. Paradoxní je, že i když se to některým zdá jako tvorba „na povel“ nebo „na sílu“,

tak když se práce rozloží mezi více lidí a máte možnost okamžité zpětné vazby, je radost sledovat, jak vám dílo, nad kterým byste sám seděl třeba několik měsíců, roste za den pod rukama. A funguje i vzájemná motivace a existence večerního deadline.

Nepřeháním, když řeknu, že songwriting camp změnil způsob mého hudebního uvažování. Ať už jako skladatele, producenta nebo zpěváka.

„Nepřeháním, když řeknu, že songwriting camp změnil způsob mého hudebního uvažování. Ať už jako skladatele, producenta nebo zpěváka. Poslední roky jsem často tvořil sám, opět jsem si ale uvědomil, jak zásadní podíl může mít na konečném výsledku více kreativních lidí, kteří pracují společně,“ říká k tomu Marcel Procházká (Marcell), který se campu účastnil loni i letos.

Právě Marcell si jako několik letošních účastníků campu udělal i další výlet mimo komfortní zónu – k psaní on-line. Pořádat totiž songwriting camp letos, v době stížená nejistotou a zhoršenými podmínkami cestování, byl trochu oříšek. Na poslední chvíli z akce vypadli autoři z Velké Británie, Dánska nebo Švýcarska. Ale i tak se někteří chtěli účastnit alespoň na dálku a pomohli tak předat i zkušenosti z disciplíny, kterou si možná vzhledem k okolnostem budeme potřebovat více osvojit.

„Poprvé jsem si vyzkoušel, jaké je pracovat s producentem na kilometry vzdáleným při on-line nahrávání. Věc, která se pravděpodobně do budoucna stane velmi častou, a zkušenost, za kterou jsem velice vděčný. Pokud na druhé straně sedí někdo opravdu zkušený a správně si nastavíte,

Poprvé jsem si vyzkoušel, jaké je pracovat s producentem na kilometry vzdáleným při on-line nahrávání.

jak budete postupovat, dá se to zvládnout, jako byste spolu seděli v místnosti,“ sdílí svou zkušenost Marcell.

Existence takových akcí je i investicí do větší konkurenceschopnosti českých autorů. Při pohledu do kreditů současných hitů populární hudby už skoro nikde nenajdeme jednoho nebo dva autory, vždy je to větší tým lidí, taková je realita. A propojování českých songwriterů se zahraničními má jistě i své exportní přednosti. Český hudební export tedy nemusí nutně

jít jen cestou živých vystoupení na showcase festivalech, ale i přes autorství písní.

„Líbí se mi, že člověk má možnost spolupracovat se zahraničním producentem, například z Nizozemska, ke kterému by si asi jinak těžko hledal cestu,“ říká k tomu Anna Žitníková, stoupající hvězda české scény tvořící pod jménem Annabelle a letošní účastnice. „Vyšší level některých zahraničních účastníků mě vyburcoval k lepším výkonům. Je to náročné, a i když to zní trochu pateticky, z campu vychází člověk autorsky silnější a sebevědomější,“ dodává k tomu.

A stejně jako můžete se zahraničními autory a producenty stvořit kdesi u Lipna možný světový hit, může to fungovat i naopak. Zahraniční autoři nás můžou při tvorbě inspirovat nebo do naší lokální tvorby vnést nový impulz. I proto se letos akce účastnila špička české hudební popové scény, například Ewa Farna, Mirai Navrátil nebo David Stypka. Ten svou první účast na takové akci shrnul poeticky po svém, slovy: „Tři dny jsem tvořil se skvělými lidmi ze všech koutů hudby. Miluju soustředěnou týmovou synergii, ideálně v lehkém časovém pressu. A když se ego unaví, začne vznikat

krása.“ A když se ego unavilo, vznikala i řada krásných písní se světovým otiskem v češtině.

Důležité pro různorodost jsou i rozličné žánrové přesahy. Proto se například letos campu účastnila aktuální držitelka Ceny Anděl Beata Hlavenková, kterou si nikdo s přímočarým mainstreamem nespojuje, nebo klavírista a skladatel Michal Šupák, známý spíše z elektronické hudby projektu Noisy Pots.

Písně, které na campu vzniknou, si autoři z týmů dělají mezi sebe rovným dílem, pokud se nedohodnou jinak. A součástí všeho je i spojení sil, aby písně byly uvedeny v život. Paradoxní, i když nepřekvapivé je, že to trvá mnohem delší dobu než píseň vytvořit. Buď si píseň vezme a dotáhne samotný umělec, nebo se nabízí dál přes české i zahraniční sítě, které jednotliví autoři mají. Pevně věřím, že písně z českého songwriting campu uslyšíme v českém nebo zahraničním éteru. Ostatně některé písně z prvního campu v roce 2018 už mají před vydáním v Polsku nebo Belgii. A o jednu píseň z letošního campu je už zájem v Nizozemsku. Proč by totiž světový hit jednou nemohl mít český otisk? ☒

